

At dette ikke findes paa Regjeringens Lovforslag gjør dette ubetinget uantageligt for Flertallet. Det er en Bestemmelse af en ganske anden Art, naar Flertallet foreslaar, angaaende mange af de øvrige Punkter, at indtil en endelig Ordning kan træffes ved en Lønningslov, som di forøvrigt begjære til næste Aar, skal Ordningen ske paa Finantsloven. Jeg antager endog, at dersom Lønningsloven bliver gennemført til næste Aar, vil der slet ikke blive Anvendelse for denne Bestemmelse. Men det er forøvrigt ikke noget Nyt, at en saadan Bestemmelse kommer frem, i alt Fald stemmer det med den hidtilværende Praxis. Det har været Tilfældet med samtlige Lønningslove, at efter at de ere traadte i Kraft, er Regjeringen det ene Aar efter det andet kommet og har begjæret Tillæg af den ene eller af den anden Art paa Finantsloven, og de ere givne ved denne. Vi gaa et Skridt videre her, idet vi sige, at indtil Lønningsloven udkommer, træffes Bestemmelserne ved Finantsloven. Jeg tror, at det er nødvendigt for at sikke sig, at der overhovedet kommer en Lønningslov ud derom. Derved vil der ligge en stærk Opfordring for Regjeringen til at gjøre Alvor af en saadan Lønningslov, saa at det ikke gaar, som det er gaaet med nærværende Lovforslag, at naar der staar, at Lovforslaget skal forelægges i næste Samling, kommer man i Slutningen af Samlingen dermed og forelægger det i det andet Thing, hvor det ikke kommer videre, og vi faae det i den følgende Samling her i en saadan Skikkelse, at der ikke kan komme Noget ud af Forslaget. Lige overfor en Regjering, der bærer sig saaledes ad med Opfyldelsen af en bestemt Lovforskrift om Tidsfristen, inden hvilken et Lovforslag skal forelægges, er det ikke ubesøiet at træffe en Bestemmelse af den Art, som Flertallet her foreslaar. Man maa desuden sikke sig fra Flertallets Side mod, at Regjeringen ved Oprettelsen af nye Poster og ved Udviklingen af den ved Loven indførte centrale Ordning paa forskjellig Maade foregriber de Beslutninger, som Lovgivningsmagten maatte fatte i saa Henseende. Men Hovedpunktet med Hensyn til alle disse Bestemmelser i §§ 4—6 er Kravet om en ny Lønningslov. Til den vil det nemlig være naturligt at henvise de høiere Embedsmænds Lønninger som ogsaa Fastsættelsen af de lavere Embedsmænds Løn-

ninger, og om dette Punkt har den høitærede Minister ikke udtalt sig. Han har holdt sig til den anden Side af Sagen, nemlig at Ordningen skulde ske midlertidig ved Finantsloven. Den høitærede Minister har ikke udtalt sig om det Krav, som er stillet til at ordne disse Sager ved en Lønningslov, men har kun stillet op derimod den samme Forordning, som staar i Lovforslaget, nemlig at Regjeringen vil have Frihed til at ordne Forholdet, fuldkommen som den selv vil. — Naar den høitærede Minister med Hensyn til Forslaget til § 8 udtalte, at det ogsaa var uantageligt for Regjeringen, fordi det er vanskeligt at opstille en almindelig Grundsætning, en Regel for Taxtregulativer og Befordringsreglementer, navnlig af Hensyn til Godsbefordringen, skal jeg villig indrømme, at det kan være vanskeligt at opstille fuldkommen bindende Regler; men paa den anden Side maa der holdes paa, at Rigsdagen bliver medbestemmende med Hensyn til disse Regler, og jeg vil sige til paa mine egne Vegne, at der ikke vil være Noget til Hinder for, at man enes om at bestemme, at den første Fastsættelse af disse Regler sker efter Overenskomst med Rigsdagen, og at fremtidige Forandringer kan ske ved Finantsloven. Dersom man mener, at det vil være et for vidtløftigt Apparat at optage dette paa Finantsloven, skal jeg bemærke, at den praktiske Vanskelighed vil man let kunne komme ud over, thi det er ikke den, som er Hovedpunktet her, Hovedpunktet er, at Rigsdagen skal være medvirkende ved Fastsættelsen af de almindelige Regler og Grundsætninger, og der ind under vil ogsaa høre Regler for de Tilfælde, hvor Afvigelse kan finde Sted — det falder netop ind under Reglen. Naar den høitærede Minister indvendte imod Forslaget angaaende Politireglementet, at det er en Nyktabning uden Analogi, som man der vil indføre, idet man vil kræve Rigsdagens senere Stadfæstelse af et saadant af Regjeringen udstedt Reglement, saa kan jeg paa en vis Maade give den meget ærede Minister Ret deri, men man har kun ikke villet gaa saa vidt, at man krævede en foreløbig Lov derom, medens man imidlertid har betragtet det som et utvivlsomt Lovanliggende. Det kan meget godt være, at der gives en Mængde Punkter deri, som man ikke vil have Betænkelighed